

Virksomheden indenfor disse Skoler, været Tale om. Jeg tror derfor ikke, at der ved en saadan Overgang som den, der her er Tale om, i hvert Tilfælde ikke for et meget betydeligt Antal Skolers Vedkommende, vil opstaa nogen som helst Betænkelighed i Henseende til Formindskelse af deres Betydning for Skolelivet og Skolernes Udvikling her i Landet.

Jeg bemærkede før, at det foreliggende Forslag ikke fremtræder væsensforskelligt fra det, der blev forelagt af den højtærede Minister den 13. December i Folketinget. Enkelte Ændringer er der jo imidlertid gennemført, og jeg skal tillade mig i mine Slutningsbemærkninger at komme ind paa adskillige af dem ligesom paa enkelte andre Bestemmelser i Lovforslagets forskellige Paragraffer.

Jeg skal først vende mig til § 4, hvor Talen er om Skolepenge i Statens og Kommunens Gymnasie-, Real-, Pige- og Mellemskoler. Der er her sket en Ændring, som ogsaa den højtærede Minister omtalte, idet man er gaaet bort fra den Ramme for Beregningen af Skolepengene, som oprindeligt var foreslaaet, og er gaaet over til at sætte Skolepengene i Metropolitanskolen som Maksimumsydelse ved de Skoler, der her er Tale om, men man har fastholdt Bestemmelsen om, at Skolegangen skal være fuldstændig fri for Børn af Forældre, hvis Indtægter ikke gaar ud over 4—5,000 Kr. I og for sig ser dette jo i høj Grad tiltalende ud, og jeg skal heller ikke fremsætte nogen som helst Indvending imod, at der bliver fastsat saadanne Bestemmelser, som gør Børnenes Skolegang fri for Forældre med beskedne Indtægter, men jeg maa dog mene, at dette ingenlunde bør hindre, at Bestemmelserne om Skolestipendier, Fripladser eller delvise Fripladser, som der hidtil har været, vedvarende bliver ved at bestaa. Man har fra visse politiske Partiers Side her paa Rigsdagen i denne som ogsaa i saa mangen anden Sammenhæng i de senere Aar været inde paa at tale om dem, der holder paa Almissesystemet i Stedet for Retssystemet. Jeg maa have Lov til at sige, at de, der taler paa denne Maade om Skolestipendier eller Fripladser i Statsskolerne, ikke har noget som helst Kendskab til, hvorledes man ude i Forældrekredse Landet over ser paa disse Begunstigelser fra Skolernes Side. Jeg kan forsikre de Medlemmer af dette Ting, som mulig maatte dele den Betragtning, der i saa Henseende er kommet til Orde i det andet Ting, at denne i Virkeligheden er Udtryk for Mangel paa Forstaaelse af Forholdene, som de vedkom-

mende formodentlig ingen Sinde har været nær paa Livet af. I denne Sammenhæng vil jeg ogsaa gerne have Lov til at sige med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes en saadan Frigrænse skulde gennemføres, at den ganske sikkert ogsaa maatte være ledsaget af en Bestemmelse, som sikrer Skolen mod at blive oversvømmet af en Mængde Børn, der i Virkeligheden er ude af Stand til at følge med i Skolens Arbejde og derfor vil lægge sig som en Klods om Benene paa den og paa forskellig Maade som en Hindring for Arbejdets Fremme indenfor Skolerne. Jeg tror, at skal en saadan Bestemmelse fastsættes, maa den ledsages af en Bestemmelse med Hensyn til Adgangen til Skolerne og af bestemte Krav, som maa hævdes i Henseende til Børnenes Forbliven i Skolen, som f. Eks. i nogen Maade minder om dem, der er gennemførte i vort Naboland Sverige; thi hvis det ikke sker, tror jeg, at man i Virkeligheden vil tjene den højere Undervisnings Tarv meget daarligt ved at gennemføre Bestemmelser af den Art, som her er foreslaaet. For øvrigt er jeg heller ikke ganske overbevist om, at man bør gaa bort fra den forskellige Ydelse af Skolepenge, der for Tiden gælder i Statsskolerne ud over Landet og her i København. Der er jo en Forskel paa, hvad der maa betaales i Landets andre Statsskoler og i Metropolitanskolen. Jeg kan egentlig ikke se, at der er noget i Vejen for, at denne Forskel kunde opretholdes, thi hvis man kunde gaa noget højere med Skolepengene herinde, end her er foreslaaet, vilde man skabe gode Eksistensmuligheder for den private Skole og sikre den yderligere, end den nu vil blive, mod at antage Karakter af en Overklasseskole. Det synes mig, at overfor de Indvendinger, der kunde rejses i den Anledning, kunde man med nogen Grund have Lov til at fremhæve, at København i Virkeligheden med Hensyn til de højere Lærestalter frembyder saa væsentlige Fordele for dens Borgeres Børns Uddannelse, at lidt højere Skolepenge i Virkeligheden intet betyder i Sammenligning med de Fordele, den lettere Adgang til videre Uddannelse her i Byen giver, og den uhyre Fordel, det er for københavnske Forældre, at de kan beholde Ungdommen i Hjemmet hele Uddannelsesstiden igennem.

Der er i Lovforslagets § 3 en Bestemmelse om, hvorledes de saakaldte øvrige Lærere og Lærerinder ved Skolerne skal lønnes. Jeg tror, at det vil blive meget vanskeligt at fastholde den Forskel paa Lønningsvilkårene for disse øvrige Lærere og Lærerinder ved de Skoler, der her er Tale om, og Lærer-